

פרק יא עזרת נישואין

יהלום לכל ילד

סיפר הרב אריה הגר מקריית ויז'ניץ בבני ברק סיפור ששמע מבעל המעשה:
קיבלתי ירושה יקרה - יהלום גדול ויקר. זכיתי במשפחה מבורכת, ואני זקוק
לכסף רב, לפיכך רציתי למכור את האבן הגדולה ולקבל תמורתה אבני חן
קטנות - יהלום לכל ילד.

היהלום הגדול היה מוסתר היטב בכיסי, עטוף ניירות שיגנו עליו מפני
שריטות. שמתו פעמי לביתו של ר' שמואל כדי לערוך אתו את העסקה
שאליה ייחלתי.

"לא באתי לבקש טובות, חלילה, אלא מבקש אני שתעריך את שווי האבן
ותאמר לי כמה יהלומים קטנים אוכל לקבל תמורתה. אם היהלום אינו
מספיק לקבלת יהלומים כמספר ילדי, ברצוני להוסיף את הסכום החסר,
ואם היהלום יקר יותר, אני סומך עליך שתשלם לי
את ההפרש".

ר' שמואל נטל את האבן.

כעבור זמן אמר לי ר' שמואל: "היהלום שווה פחות או
יותר לערכם של יהלומים קטנים כמספר ילדיך". הוא
הוציא מכיסו יהלומים קטנים כמספר ילדי ונתן לי.

חלפו שנים. ילדי נישאו והקימו משפחות יפות.

לאחר פטירתו של ר' שמואל יצא המרצע מן השק. איש אמונו של ר' שמואל, הרה"ח ר' בן ציון ויילר, מנהל העסק, גילה לי את הסוד: "היהלום הגדול והיקר שנתת לר' שמואל לא היה שווה כלום. האבן הייתה מלוטשת בשיטה שונה מהשיטה המקובלת, היא גם לא הייתה נקייה, ועד עצם היום הזה היא מונחת בכספת כאבן שאין לה הופכין!"

חמשת אלפים דולר לכל מחותן!

מעט מאוד סיפר על צדקותיו.

פעם אחת יצא מגדרו. היה זה כאשר חזר מכ"ק מרן אדמו"ר הישועות משה' מויז'ניץ ופניו נהרו. למראה פנינו המופתעות סיפר לנו:

"חלום חיי היה להעניק לכל מחותן מויז'ניץ חמשת אלפים דולר לנישואי כל ילד", התחיל לספר.

'האם זו משאלה או מציאות', הרהרנו. חמשת אלפים דולר לכל מחותן זהו סכום עצום! שתקנו והמתנו לשמוע עוד.

"ברוך ה', היום מצבי טוב. העסקים מצליחים מאוד. אני חוזר עכשיו מהרב. סיפרתי לו את תוכניתי והוא הסכים עמה, אבל אמרתי לרבי כי חוששני

ר' שמואל עומד מאחורי כ"ק מרן האדמו"ר הישועות משה' מויז'ניץ בשמחת בית ויז'ניץ

שהמחותנים לא ירגישו בנוח לקבל צדקה, על כן ביקשתי שהרבי יהיה המתווך. ועכשיו כשהסכים, אין מאושר ממניי, סיים את דבריו.

חשבנו כי היה זה צעד חד-פעמי.

לא הרהבנו לחקור.

חצי שנה לאחר מכן שמענו שאמר לידידו הרה"ח ר' מאיר רונס:

"מאיר, ברוך ה', כבר כמה חודשים הרבי נותן לי רשימה של מחותנים, ואני נותן חמשת אלפים דולר לכל מחותן. הדבר מסתכם בעשרות אלפי דולר בחודש! אבל זה לא מספק אותי. עוד תראה כי בעזרת ה' אתן עשרת אלפים דולר לכל מחותן!"

תקופה זוהרת זו הייתה קצרה מאוד. מיד לאחר מכן נעשה מצבו הכלכלי קשה ולא היה ביכולתו להמשיך, אבל יעידו חודשים אלו על אשר התחולל בלבו.

דאגת המחותן לא נתנה לו מנוח

סיפר הרה"ח ר' בן ציון ויילר, מנהל העסק בבורסה:

לא אחת דאג ר' שמואל שהמחותן יוכל לישון בשלוה בלילה שלפני השאת בנו או בתו.

באחד הימים התקשר אלי משווייץ וביקש שאכין בדחיפות שלושת אלפים דולר להכנסת כלה ואמסור אותם למחותן מסוים תכף ומיד.

ידעתי כי החתונה תתקיים מחר, אם כן, אין זה כה דחוף להעביר את המעטפה עוד היום. בלילה צלצל ר' שמואל שנית ושאל: "האם כבר מסרת את המעטפה?"

"עדיין לא", השבתי.

"קח מונית וסע מיד לבורסה. הכן את המעטפה ומסור מיד למחותן", התחנן, כשהוא מסביר את בקשתו: "המחותן צריך לישון הלילה ברוגע ולהכין כוחות לחתונה".

גם טבעת יהלום

סיפר הרב יהושע קופמן, מנכ"ל מוסדות 'חוג חתם סופר':

פעם אספתי עם חברי תרומות לכלה יתומה.
 כשהגענו לר' שמואל, הוא העניק לנו סכום נכבד בסבר פנים יפות, אך בכך
 לא אמר די.
 "האם הכלה קיבלה טבעת יהלום?" שאל אותנו.
 "מי חושב על זה?" השבנו. "הכלה ענייה, וחסרים לה דברים הכרחיים יותר".
 אבל ר' שמואל לא הסכים: "היא אינה צריכה להרגיש פחותה מחברותיה. גם
 לה מגיעה טבעת יהלום!" והוסיף בעבורה טבעת יהלום!

קניתי יהלומים להכנסת כלה

סיפר הרה"ח ר' זאב הולנדר מקריית ויז'ניץ, שעבד במפעל בשיכון ה':
 פעם אחת, כאשר שב ר' שמואל מחו"ל ובידו חבילת יהלומים, אמר לי:
 "מחבילת יהלומים זו ייגרמו לי הפסדים ודאיים, אך קניתי את האבנים
 מיהודי שעומד לפני שמחת נישואי בתו כדי שיהיה לו בעבור הכנסת כלה!"
 ודרך אגב: באורח פלא הרוויח ר' שמואל גם מיהלומים אלו!

ללא משכנתא

סיפר שכן חשוב מאד מרחוב רב סעדיה גאון לגיסנו הרה"ג ר' חיים יצחק
 צוקרמן:
 קול מצהלות חתנים נשמע בביתי. בשעה טובה ומוצלחת בא בני הבכור
 בברית האירוסין.
 ר' שמואל פגש בי בבית המדרש, ניגש אלי ואיחל מזל טוב. אחר כך שאל
 בעדינות: "האם יש לכם את הכסף הדרוש לקניית דירה לבני הזוג?"
 "זהו בני הראשון", השבתי לר' שמואל. "אקח הלוואות ואסתדר עם
 משכנתא".
 "לא כדאי", הגיב. "לא כדאי ליטול חובות כבר בהשאת הילד הראשון.
 "היכנס אלי, ונראה מה לעשות".
 בערב הגעתי לביתו. ללא הרבה מלל הוציא מכיסו עשרת אלפים דולר -
 סכום עצום בימים ההם - ונתן לי הלוואה שבאמצעותה אוכל לכסות חלק
 גדול מהוצאות הדירה.

נדהמתי.

אמרתי לו: "נכתוב שטר חוב, נפרט את תנאי התשלום ואת התאריכים".

ר' שמואל פתח את המגירה הסמוכה ואמר לי: "אתה רואה את שטרות החוב הללו? כל אלה טרם נפרעו. לשם מה אני זקוק לשטרות?!"

אתה תתחייב ואני אתן

סיפר הרה"ח ר' יעקב רינגל מנווה אחיעזר בבני ברק:

"מדוע אינך מחתן את בנותיך?" שאל ר' שמואל את שכנו.

ר' שמואל עם מחותנו הנגיד החסיד רבי יצחק משולם פייש מושקוביץ

"מה אעשה? אין באפשרותי להתחייב בעבור בחור בן תורה, כראוי לבנותי", ענה הלה בעצב מר.

"תתחייב כפי שנראה לך הכרחי, ואני אשלים מה שחסר", ענה לו ר' שמואל בפשטות.

הוא ידע כי מילה של ר' שמואל שווה יותר מחתימה של אחרים.

וכך היה.

בכל שידוך של משפחה זו היה ר' שמואל עומד מצד הכלה, בצנעה.

למסור מזל טוב...

הוא ראה צורך להשתתף בכל שמחת נישואין שהוזמן אליה ולסייע בדרך מכובדת ובצנעה, כשהוא מעניק מעטפה ובה צ'ק מכובד, לפי צורכיהם של המחותנים.

מדי פעם ראינו אותו יוצא מהבית בשעות הערב, כשהוא מפטיר: "עלי למסור ימזל טובי בשמחות נישואין".

כעבור זמן-מה היה חוזר, פניו נוהרות בסיפוק, והוא מספר: "הספקתי למסור
ימזל טובי בכמה וכמה חתונות..."

לא ידענו מדוע הוא משתתף בכל אותן חתונות, על אילו הספקים עילאיים
הוא מדבר, ועל מה ולמה זורחות פניו.

המעטפה שהצילה

סיפר הרה"ח ר' בנימין גרוס מקריית ויז'ניץ:

אחד הרבנים בבני ברק שלח הזמנה לרי' שמואל לחתונת בתו. הוא ידע
שבוודאי יקבל מרי' שמואל כמה אלפי דולר וחישב זאת בכלל ההכנסות
הצפויות לו בימי השמחה, אבל לצערו, "ההכנסה" משום-מה לא הגיעה...
הוא המתין בכליון עיניים, אך לשווא.

זמן החופה קרב ובא, המשפחה מתכוננת לצאת לחתונה, אך בלבו של
המחותן גברו החששות - שמא לא קיבל רי' שמואל את ההזמנה!! שמא אינו
מסוגל לתת!! ואנה אני בא, מנין אשלם את הוצאות החתונה?!"

דקות ספורות לפני שיצא המחותן עם בנו החתן מביתו הגיע במונית שליח
מרי' שמואל ומסר מעטפה שבה כמה אלפי דולר, שהצילו את המחותן ביום
שמחת לבו.

בתים רבים מאוד לתפארת ישראל נבנו בסיועו, ופירותיהם נזקפו לזכותו.
גם חולים רבים נרפאו בזכותו...